

5. *Rondaniola bursaria* Br. (304), cilindervormige gallen op de bladeren van *Glechoma hederacea* L.; 10-9-1951.
6. *Wachtliella persicariae* L. (472), bladrandrollingen bij *Polygonum Persicaria* L.; 23-7-1950.

Amsterdam, Entomologisch Laboratorium van het I.P.O., Januari 1952.

Conocephalus dorsalis Latr. var. **burri** Ebner (Orthopt.). Op 13 September 1947 ving ik op het eiland Rozenburg een aantal individuen van *Conocephalus dorsalis* Latr. Tot mijn grote verrassing bevonden zich hieronder 3 ♀♀ en 1 ♂ van de uiterst zeldzame macroptere vorm var. *burri* Ebner.

Tot nu toe waren slechts de volgende 4 exemplaren van deze vorm bekend (vgl. WILLEMSE, Orthoptera Neerlandica):

1. een ♂ uit Engeland (1899)
2. een ♀ uit Oostenrijk 1907)
3. een ♀ uit Venlo (z.j.)
4. een ♀ uit Holland (z.j.)

Thuis wilde ik onderzoeken, of het ♂ misschien een ander geluid produceerde dan de kortvleugelige vorm, waartoe ik hem in een terrarium zette. Het dier ontsnapte echter en bleef onvindbaar. U kunt zich mijn spijt voorstellen: het tweede ♂ ter wereld ontsnapt! Daarom toog ik 11 September 1948 weer naar dezelfde plaats en ving 2 ♀♀ van de macroptere vorm, maar geen ♂♂. Op 5 September 1951 had ik meer succes: ik ving 2 ♂♂ en 2 ♀♀. De Heer B. M. LENSINK wist nog 2 ♀♀ te vangen.

Conocephalus is op de met riet en biezen begroeide gedeelten van het strand langs de Brielsche Maas uiterst talrijk en de soort bereikt er een geweldige bevolkingsdichtheid. De variëteit *burri* zit nu midden tussen de normale vorm in en maakt misschien nog geen % van de bevolking uit.

Ik kon in 1951 heel goed mijn idee, opgedaan bij het ♂ van 1947, dat de macroptere ♂♂ harder zingen, toetsen. De beide ♂♂ ving ik nl. door af te lopen op dieren, die duidelijk harder zongen dan de anderen! Ik vermoed, dat we hier met een steeds weer optredende mutatie te maken hebben, die het in de strijd om het bestaan tegen de kortvleugelige vorm moet afleggen. Maar waarom ze het moet afleggen is mij een raadsel. Ze zingt zelfs harder, is dus beter te horen voor de ♀♀. Een aardig probleem om uit te zoeken!

A. C. PERDECK, Rijksmuseum van Natuurlijke Historie, Leiden.

Schimmel. K. J. HAYWARD schrijft (1952, Ent. Rec. 64: 183), dat dozen waarin paradichloorbenzol gedaan is, meer last van schimmel hebben dan wanneer deze stof er niet in zit, doch dat hij nooit schimmel heeft in insectendozen waarin zich een kleine hoeveelheid naphthaline in silvervorm bevindt. Van tijd tot tijd moet dan bovendien wat paradichloorbenzol gebruikt worden tegen stofluis etc. Voor de verzamelaars in het polderland, die zo met schimmel te kampen hebben, is een proefneming zeker de moeite waard. — Lpk.